

Høsten den 17/3 1971

Fangelystyrets 4 kontor
Byråsjef Per Fosoid Nielsen
Akervegt 42, Oslo dep.

Undertegnad vil hermed referere til det samtal vi hadde den 15/3 1971. Jeg satt som politisk fange 1947 på Ilebu. Var nogen tid innlagt på sykealen som fangeleiren hadde, denne hadde som sjef overlege Frøshaug. Jeg var innlagt for ett nervøst besvær, (Kevrosias Cordias) En dag fikk jeg besjed att gå ut til ett lite sykrom som fantes ute i koridoren. Der inne var det to personer, en sykepasser, og en som jeg siden har hørt var Ned, Han. Det var ingen som sa vad sorts prøve jeg skulle ta, dett var bare av med sjortan, og vende ryggen til. Jeg tenkte, det er vel en sorts blodprov men hvad hente.? Dett blev stukket inn en stor kraftig nål, Det knastade i ryggen tvert igjennom ryggraden. Jeg falt sammen som en sekke, Min tunge falt langt ut, og jeg fikk en fryktelig kramp og holte på og bite av mig tungen. Hodet vorkte, og knene gav vike, så de fikk slepe mig inn i sengen, som var det borteste rommet i koridoren. Det var ett helvete som fulgte, ikke kunne jeg ligge still, Denne fryktelige kramp i hele hodet og bena som ikke bar, jag lå og krøp lange gulvet. Fra og ha vert en frisk ungdom, var jag nu plutselig en knekt gutt. Efter ett par dager fikk jag besjed att jag skulle inn til Rikshospitalet for en undersøkelse. Det var heller ikke nogen som sa vad det var for undersøkelse. Vi var nå to personer som var med i en liten privatbil, sammen med to vakter. På Riksen, kom jag inn til en dosent som foretok en spinalpunksjon, samt fylte opp luft til hodet. Vel dette var ondt, men det ende var inget mot dett sån allerede satt i hodet. Det blev tatt flere fotografier, og med en gang jag var ferdig, så var også min medfange ferdig. Vaktene forlangte nu att vi skulle med den direkt, men når legene hørte att de ikke hadde nogen ambulans med, bare en liten personbil så wille de ikke slippe oss. Men vaktene sa det var ordre fra Overlege Frøshaug att vi skulle følge med dem, og legene måtte gi sig, men de tok ingen ansvar for hvad som hente. I steden for att nu reise direkte tilbake, så kjørte vaktene rundt omkring i byen, De hadde flere brender, blandt annet opp til ett sykehjen opp e i Tronheimsveien, hvor de skulle hente nogle protes. Så det tok flere timer som vi fikk sitte og skumpe i balsettet, og vår bevegelse var ett helvete. På Ilebu fikk vi også gå opp de fire etasjer, da vaktene sa att heisen var i stykker. Dett hørte vi etterpå att ikke var sanning.

Efter disse experiment som blev utført på mig, har jag aldrig varit bra i hverken ryggen eller hodet. Jag fikk en god del innsprutninger på Gullskogen fangeleir som jag kom til efter Illebu. Disse blev sprutet direkt inn i hodet Igjennem Brusken ovenfor øiet. Etter jag kom ut oppsøkte jag en lege, jag tror han hette Stevshaug eller noget lignede. Han hadde kontorer i Sanne girs som Danpkjøkknet i Torgaten. Han forsøkte med all mulig medicin mer, var erlig og si att dette får jag slope med hele livet. Jag reiste til Sverige 1950, ville forsøke og klare mig og dett har vel varit lite opp oned. Jag har i de senere år varit mere sykskriven enn i arbeide. Du har myndighetene her talat om en eventuell fortidspensjon, men min atp penson er så liten, og da blir også den hele penson liten. For mig som har familie fru og to barn går dett ikke, med denne lille pensjo. Og det er her ja håper på et stöd i Fra Norge. Det er jo der skaden er skjedd, og jag fårstår att Sverige ikke er inntrescad att betala mere enn de skall. De har varit enestående hitils Jag har også lagt inne på Nevrokirugen på Salgrenska sykehus, og der gått igjennom de samme undersøkelser som i Norge. Men de var så forsiktige, og jag fikk ligge i 24 timer etterpå.. Undersøkelsen gav ingen resultat, så det må ligge i ryggen efter den første undersøkelsen på Illebu, samt også efter den helvetiske resan som jag fikk gå igjennom efter Ingrep som blev gjord på riksen. Jag vil også påpeke att jag ikke var onsom att gå igjennom disse undersøkelser på Illebu, det var mange som blev gjort det samme med. Jag vet ikke om dette er kotym i Norske fengselser, men jag kan ikke tro det. Anser også att det skulle være en plikt av De som gjør en sådan undersøkelse sier hvad dett innebær. Jag blev såret i Kaukasus i Rusland med lungeskudd. Dette er undersøkt og gir ikke nogen grunnlag for nogen pensjon fra Tyske myndigheter. Kontaktman mellem Tyske og Norske Røde Kors har varit Rivind Saxlund Teatergaten 1 Oslo. Mig vetelig så var vel Överläge Frøshaug direkt underlagt fengselsmyndighetene, og på så sett under justisdepartimentet. Det jag nu ber om er att det fra Norsk side kan undersökes om jag eventuelt har nogen mulighet att der få nogen tillegspensjon, eller ut nogen stöd på annet sett. Men som har med min sak når det gjelder pensjon her heter Fru Åbjörnson Adresse Arbeidsprövning Göteborgs Socialforvaltning Karlavagnsgt 21 Box 5015 Göteborg 5. Telefon 513420. Da dette er noget kjenslige saker for mig og min familie, så er det bare Fru Åbjörnson som er innformert i dette ärende. Jag ber derfor att det fra Norsk Depatimentshold også blir holdt kondifillieit. Om det er så att ni vil haytterliga opplysninger er jag villig att komme til Oslo for diskuson og eventuelle undersøkelser. Men da får ni stå for disse kosnader. I håp att ~~SÅ~~ snart höre i fra dem

Teknar jag

Högaktningfullt

Harald Saxvik